

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony na dokonanie transpozycji dyrektywy 2005/61/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 31 sierpnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 256 z 1.10.2005, s. 32.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-122/08)

(2008/C 116/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Wilderspin, pełnomocnik)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (¹), a w każdym bądź razie nie informując o ich przyjęciu Komisji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 30 kwietnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 158, str. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 21 marca 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko D. Wolzenburgowi

(Sprawa C-123/08)

(2008/C 116/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

D. Wolzenburg

Pytania prejudycjalne

1. Czy do osób, które przebywają lub mają swoje miejsce zamieszkania w państwie członkowskim wykonania nakazu w rozumieniu art. 4 pkt 6 decyzji ramowej (¹), należy zaliczyć osoby, które nie posiadają obywatelstwa państwa członkowskiego wykonania nakazu, lecz mają obywatelstwo innego państwa członkowskiego i na podstawie art. 18 ust. 1 WE przebywają legalnie w państwie członkowskim wykonania nakazu — niezależnie od okresu tego legalnego pobytu?
- 2.a. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy pojęcia wymienione w pytaniu pierwszym należy interpretować w ten sposób, że odnoszą się one do osób, które nie posiadają obywatelstwa państwa członkowskiego wykonania nakazu, lecz mają obywatelstwo innego państwa członkowskiego i które przed ich aresztowaniem na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przebywały legalnie zgodnie z art. 18 ust. 1 WE co najmniej przez określony czas w państwie członkowskim wykonania nakazu?
- 2.b. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2.a.: jakie wymogi mogą być stawiane wobec okresu legalnego pobytu?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2.a.: czy państwo członkowskie wykonania nakazu może — poza wymogiem odnoszącym się do okresu legalnego pobytu — stawiać dodatkowe wymogi administracyjne, takie jak posiadanie zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony?
4. Czy środek krajowy określający przesłanki, w których organ sądowy państwa członkowskiego wykonania nakazu może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania mającego na celu wykonanie kary pozbawienia wolności, jest objęty (przedmiotowym) zakresem stosowania traktatu WE?